

Svijet po mom

Prošlost je povijest, budućnost je tajna, a sadašnjost je dar koji nam je poklonjen. Ne razmišljam mnogo o prošlosti, no nerado govoreći često razmišljam o budućnosti. Svakim danom pišem priče koje ne mogu objasniti. Vrata moje mašte su uvijek širom otvorena, a linija koja kroz njih prolazi neopaženo se proteže. Živim nekakav svoj svijet lutajući prostranim obalama iluzije.

Imam mnogo želja i snova ali toliko ih je mnogo da ponekad mislim da ću se izgubiti kotrljajući se kroz tu mrežu u mojoj glavi. Nešto me ipak tjera na to da se nadam i da vjerujem u svoje snove, samo još ne znam govori li mi to razum ili srce. Sve one stvari, svi ti glasovi koji dolaze iz glave pomažu mi razlikovati dobro i zlo. Vjerujem u sebe i znam kada radim dobru stvar. Zbog toga mi je ponekad teško poštivati pravila s kojima se susrećem. Kad bi barem sve bilo po mom. Jednoga sam dana došla kući nakon napornog dana u školi i počela razmišljati o onome što mi je ranije palo na pamet. Shvatila sam da živim u dva svijeta. Jedan se nalazi u mojoj glavi pun mašte i snova, a drugi je stvaran život određen pravilima i zakonima. Radije bih živjela u svijetu mašte, no razmišljajući o svemu tome također sam shvatila da ne znam gdje mi je mjesto. Imam samopouzdanja i stojim iza onoga što kažem. Želja mi je otići, vidjeti svijet i putovati. To je moja odluka i to ću i učiniti onako kako ja želim. Sada shvaćam da je sadržaj jedne stranice mog života tamo negdje. Znam da je to moja sudbina.

Proći ću kroz sve prepreke kroz koje budem morala proći. Moje mjesto je negdje tamo u svijetu, samo ga još moram pronaći. Zacrtala sam svoj cilj i vidjet ću kamo me vodi.

Sara Hrg, 8.a